



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. március 18.
(OR. en)

7613/19

SOC 225
EMPL 179
ECOFIN 312
EDUC 161

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2019. március 15.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	6635/19 + COR 1
Tárgy:	A Tanács következtetései a 2019. évi éves növekedési jelentésről és együttes foglalkoztatási jelentésről (2019. március 15.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a Tanács 2019. március 15-i ülésén elfogadott, a 2019. évi éves növekedési jelentésről és együttes foglalkoztatási jelentésről szóló tanácsi következtetéseket.

Tervezet – A Tanács következtetései a 2019. évi éves növekedési jelentésről és együttes foglalkoztatási jelentésről

MEGÁLLAPÍTVA, HOGY

1. A Bizottság 2019. évi éves növekedési jelentése meghatározza a növekedésre és a foglalkoztatásra vonatkozóan az EU-ban és a tagállamokban 2019-re kijelölt szakpolitikai prioritásokat, melyek a következők: minőségi beruházások, a reformtörekvéseknek a termelékenység növekedésére való összpontosítása, az inkluzivitás és az intézmények minősége, valamint a makrogazdasági stabilitás és a rendezett államháztartás biztosítása.
2. Az EU-ban továbbra is gazdasági növekedés tapasztalható és rekordszintű a foglalkoztatás, azonban ennek még nem minden polgár és ország élvezi azonos mértékben az előnyeit. A jelenlegi gazdasági környezet még csak most kezdi ellensúlyozni az egyenlőtlenségek eddigi növekedését. Noha az EU a jelenlegi tendencia alapján jó úton halad afelé, hogy elérje az Európa 2020 stratégiában kitűzött 75%-os foglalkoztatási rátát, némi javulás ellenére továbbra is messze vagyunk annak a célnak az eléréséről, hogy 20 millió emberre nézve megszűnjön a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata.
3. 2018 novemberében az EU-ban a munkanélküliségi ráta 6,7% volt (az euróövezetben pedig 7,9%). 2018 harmadik negyedévében 239,3 millió főnek volt munkája az EU-ban; ez a szám 15 millióval magasabb a válság során elért legalacsonyabb szintnél. Továbbra is növekszik a nők munkaerőpiaci részvétele, az idősebb munkavállalók foglalkoztatási rátájában pedig az előző évben volt tapasztalható az eddigi legmagasabb emelkedés. Néhány országban azonban továbbra is nagyon magas a munkanélküli és a gazdaságilag inaktív népesség aránya, különösen a fiatalok és az alacsony képzettségű személyek körében.
4. A szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának kitettek aránya 2017-ben jelentősen csökkent. Miután az előző évhez képest több mint ötmillióval kevesebb embert sújt a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség, az ezeknek kitett emberek teljes száma ma alacsonyabb, mint a 2008. évi válság előtt. Az általános tendencia azonban elhomályosítja a tagállamok között továbbra is fennálló különbségeket: egyes országokban magasabb a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának kitettek aránya, mint 2008-ban. A szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kockázata különösen a gyermekek, a fogyatékkal élő és a bevándorlói háttérrel rendelkező személyek számára jelent továbbra is kihívást. A jövedelmi egyenlőtlenség, noha a válság kezdete óta most először némileg csökkent, továbbra is nagyobb fokú, mint a válságot megelőzően.

5. Nem azonos szintű a reformok végrehajtása az EU-ban, a továbbra is relatív kedvező gazdasági környezet ugyanakkor lehetővé teszi strukturális reformok elfogadását a gazdaság ellenálló képességének növelése céljából. A szociális jogok európai pillérének a hatáskörök kellő figyelembevétele melletti uniós és tagállami szintű végrehajtását kiemelt kérdésként kell kezelni ahhoz, hogy elő lehessen mozdítani a felfelé mutató konvergenciát a munkaerőpiacon, valamint a szociális körülményeket és az életszínvonalat tekintve.
6. Az Európa 2020 stratégia hosszú távú stratégiai keretként iránymutatással szolgált az európai szemeszter és a foglalkoztatási iránymutatások keretében való szakpolitikai döntéshozatalhoz. Közeledik az Európa 2020 stratégia által lefedett időszak vége, így kellő figyelmet kell fordítani az azt követő keret kialakításának.

KIEMELVE, HOGY

7. A folyamatos gazdasági növekedés eredményeként javult a munkaerőpiaci helyzet, és jó iramban zajlik a munkahelyteremtés. A ledolgozott órák száma azonban továbbra is jelentősen lassabb ütemben nő, mint a foglalkoztatásban részt vevők teljes száma. A reálbér-növekedés 2017-ben néhány országban továbbra is lemaradt a termelékenységhez képest, és változatlanul a pozitív munkaerőpiaci és gazdasági teljesítmény alapján várható mérték alatt marad. A növekedés üteme csak 2018-ban gyorsult. A dolgozói szegénység aránya változatlanul folyamatosan magas, és néhány tagállamban továbbra is kihívást jelent a munkaerőpiac szegmentációja. Továbbra is fontos, hogy a figyelem a munkahelyek mennyisége mellett azok minőségére is összpontosuljon, tekintettel mindenekelőtt az új technológiáknak, a globalizációnak és az új munkavégzési formáknak a munkaerőpiacra kifejtett potenciális hatásaira.
8. Az átképzés és a továbbképzés továbbra is kiemelt prioritást képez az inkluzív munkaerőpiac garantálása szempontjából, illetve ahhoz, hogy ki lehessen aknázni a gyors technológiai változásokban rejlő potenciált. Az alacsony képzettségű munkavállalók nagyobb mértékben ki vannak téve a munkahely elvesztése kockázatának: a szakpolitikáknak most még sürgősebben arra kell irányulniuk, hogy javítsák mindazoknak a készségfejlesztési lehetőségeit, akik csak korlátozottan vagy egyáltalán nem tudnak részt venni képzésben, illetve akiknek korlátozott lehetősége van arra, hogy munkaidőn kívül képzésben vegyenek részt, hogy ezáltal biztosítani lehessen számukra a technológiai változásokból származó előnyök kiaknázását. A szakpolitikáknak továbbra is megoldásokat kell kínálniuk a strukturális munkaerőhiányra, különösen azokban az ágazatokban, amelyeket valószínűsíthetően a leginkább érintenek az újonnan kialakuló tendenciák. Jelentős aggodalomra ad okot a gyenge tanulási eredmények és az alacsony társadalmi-gazdasági státusz, illetve a munkaerőpiacon elért eredmények gyengesége közötti szoros összefüggés.

9. Teljes mértékben ki kell aknázni a jelenleg alulreprezentált csoportokban rejlő munkaerőpiaci potenciált. Javítani kell a migráns háttérű, illetve az alacsonyan képzett személyek, a fiatalok, valamint a fogyatékossgal élő személyek integrációját. Segítenék a demográfiai kihívások megoldását a tevékeny idősorra irányuló olyan stratégiák, amelyek lehetővé teszik az idős munkavállalók számára, hogy tovább maradhassanak a munkaerőpiacon. A megfizethető és minőségi gyermekgondozáshoz, illetve a tartós ápolási-gondozási szolgáltatásokhoz való szélesebb körű hozzáférés, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúlyra irányuló, megfelelő szakpolitikák több lehetőséget biztosítanak a nők és a férfiak számára a munkaerőpiacra való belépéshez, illetve a munkaerőpiacon maradáshoz, valamint csökkentenék a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatát a gyermekek és a kiszolgáltatott helyzetű személyek körében. A tagállamok igyekeznek javítani a gondozási szolgáltatások rendelkezésre állásán, de e tekintetben továbbra is jelentős eltérések mutatkoznak. Számos reformot hajtottak végre az állami foglalkoztatási szolgálatokat érintően, aminek eredményeként sok országban javult a szolgáltatásnyújtás. Továbbra is jelentős különbségek vannak azonban az egyes országok között, illetve az országokon belül az állami foglalkoztatási szolgáltatások kapacitását illetően. Javítani lehetne még a lefedettséget, a hatékonyságot, valamint a szociális szolgáltatásokkal való koordinációt, csakúgy mint számos aktív munkaerőpiaci intézkedés hatékonyságát és fenntarthatóságát.
10. A kedvező gazdasági környezetnek, valamint a munkaerőpiaci fejleményeknek köszönhetően jelentősen javult a szociális helyzet. Mindazonáltal úgy tűnik, hiányosságok vannak a növekedés inkluzivitását tekintve, mivel a háztartások jövedelme a GDP-hez képest lassabban nő. A szegénységi rés alapján több tagállamban mélyül a szegénység. Néhány tagállamban továbbra is csökken a szociális transzferek mért hatása a szegénységre.

11. A szociális beruházások és a preventív megközelítések képesebbé teszik az egyéneket arra, hogy aktívan részt vegyenek a társadalomban és a gazdaságban, és a növekedés inkluzivitásához is kulcsfontosságúak. Mindenekelőtt a kisgyermekkori nevelés és gondozás jelent hatékony szociális beruházást az egyenlőtlenség felszámolásához, valamint a hátrányos helyzetű gyermekeket érintő nehézségek megoldáshoz. Ezenkívül a megelőző intézkedések hatékonyságának és hozzáférhetőségének javítása, valamint a minőségi gyógyító egészségügyi ellátás is fontos a népesség az egészséges és aktív voltának garantálásához, hozzájárulva ezáltal a szociális jólét és a gazdasági prosperitás javításához. Az esélyegyenlőség általános garantálásához és a társadalmi kohézió megerősítéséhez alapvető fontosságúak az olyan egyéb szolgáltatások, mint az oktatás, a képzés, a lakhatás, valamint a munkaképes népesség megfelelő jövedelemtámogatása és munkaerőpiaci (re-)integrációjának támogatása. Az adórendszer kialakításának és az ellátások megfelelőségének területén hozott további intézkedések hozzájárulhatnak a növekedés inkluzivitásához és a szegénység csökkentéséhez.
12. A tagállamok továbbra is intézkedéseket hoznak a demográfiai változások és a várható élettartam növekedése nyomán felmerülő kérdések kezelése céljából. Az európai társadalmak elöregedésével járó hatások kezeléséhez folyamatos erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy garantáljuk a nyugdíjrendszereknek mind a megfelelőségét, mind a fenntarthatóságát, továbbá a minőségi szolgáltatások középpontba helyezését és az azokba való beruházást (különösen ami az egészségügyi, illetve a tartós ápolási-gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítását illeti), valamint azt, hogy megfelelőbb stratégiák álljanak rendelkezésre a megelőzésre, a rehabilitációra és az önálló életvitelre vonatkozóan.
13. Az új munkavégzési formák megjelenése, valamint a munkával töltött évek során az átmenetek számának növekedése szükségessé teszi azt, hogy minden munkavállaló szociális védelemben részesüljön, beleértve az atipikus munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalókat és az önfoglalkoztatókat is, figyelembe véve ugyanakkor a tagállamok szociális védelmi rendszerei közötti strukturális különbségeket. A munkavégzés új formáiból és a jövőbeli foglalkoztatási kihívásokból adódó nehézségek kezeléséhez innovációra és a szociális védelmi rendszerek kiigazítására van szükség.
14. A jól működő szociális párbeszéd továbbra is az európai szociális piacgazdaság egyik legfontosabb eleme, noha az ebben való részvétel mértéke tagállamonként jelentősen eltér. A szociális partnereknek a reformok előkészítésébe való bevonása javíthatja azok kialakítását és végrehajtását, növelheti elfogadottságukat a polgárok körében, és végső soron jobb társadalmi-gazdasági eredményekhez vezethet. Mérlegelni kell annak biztosítását, hogy a szociális partnerek elegendő kapacitással rendelkezzenek a szakpolitikai vitában való részvételhez. A társadalmi szervezetek bevonása szintén fontos szerepet játszana a reformok hatékony megtervezésének és végrehajtásának garantálásában.

15. Végig kell gondolni, hogy milyen új átfogó stratégiai keret szolgálhat iránymutatással a szakpolitikai döntéshozatalhoz azt követően, hogy az Európa 2020 stratégia véget ér. Egy ilyen stratégiai keret középpontjába továbbra is erőteljesen a szociális és a foglalkoztatási területet kell állítani, más releváns szakpolitikai területekkel összekapcsolva. E stratégiai keretnek emellett összhangban kell állnia a szociális jogok európai pillérével, valamint az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival.
16. A stratégiai keretbe be kell építeni az Európa 2020 stratégiában kitűzött célok alkalmazása, valamint a stratégia nyomon követése során levont tanulságokat. A jövőbeli stratégia végrehajtásának az elmúlt években kialakított, az európai szemeszter keretében zajló folyamatokra kell épülnie. E tekintetben méltánylandó a Foglalkoztatási Bizottságban és a szociális védelemmel foglalkozó bizottságban az Európa 2020 stratégiával kapcsolatos tapasztalatok értékelése céljából már megkezdett munka, amely hivatkozási pontként szolgál majd a jövőbeli megbeszélések során.

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

FELSZÓLÍTJA A TAGÁLLAMOKAT, HOGY:

- nemzeti reformprogramjukban szerepeltessék az éves növekedési jelentésben és együttes foglalkoztatási jelentésben meghatározott prioritásokat, valamint valósítsák meg a szociális jogok európai pillérét uniós és tagállami szinten, a megfelelő hatáskörök kellő figyelembevételével;
- hajtsák végre a 2018. évi országspecifikus ajánlásokat;
- fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy elérjék az Európa 2020 stratégiában meghatározott célokat;
- konvergenciátörekvéseik tekintetében iránymutatóként építsenek a szociális eredménytáblára, a foglalkoztatási teljesítményfigyelőre és a szociális védelmi teljesítményfigyelőre;
- alakítsanak ki közös elképzelést az Európa 2020 stratégiát követő stratégiáról, és különösen a kapcsolódó foglalkoztatási és szociális szempontokról;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY

- gondoskodjon arról, hogy a tagállami szakpolitikák értékelése során továbbra is megfelelően kitérjen a foglalkoztatási és szociális szempontokra és hatásokra;
- vegye figyelembe az Európa 2020 stratégia eredményeit, iránymutatásként a lehetséges jövőbeli stratégiai keretekről folytatott vitához;

FELKÉRI A FOGLALKOZTATÁSI BIZOTTSÁGOT ÉS A SZOCIÁLIS VÉDELEMMEL FOGLALKOZÓ BIZOTTSÁGOT, HOGY

- értékeljék az Európa 2020 stratégiában kitűzött célok tekintetében elért előrehaladást, valamint az Európa 2020 stratégia végrehajtásához és ellenőrzéséhez használt eszközöket abból a célból, hogy zárójelentést nyújtsanak be a Tanácsnak az Európa 2020 stratégiáról, és alappal szolgáljanak a jövőbeli stratégiai keretre vonatkozó tanácsi álláspont kialakításához;
- folytassák tovább a multilaterális és tematikus felügyelet és összehasonlító teljesítményértékelés terén végzett munkájukat, és továbbra is kövessék nyomon a tagállami foglalkoztatási és szociális helyzetet a szociális eredménytábla, a foglalkoztatási teljesítményfigyelő és a szociális védelmi teljesítményfigyelő segítségével, hogy a Tanács számára tényalapot biztosítsanak az európai szemeszter folyamatában zajló megbeszélésekhez;
- működjenek együtt a többi tanácsadó bizottsággal és féllel, különösen a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal, a Gazdaságpolitikai Bizottsággal, az Oktatási Bizottsággal, a magas szintű népegészségügyi munkacsoporttal és az állami foglalkoztatási szolgálatok európai hálózatával, hogy ezáltal biztosítsák a gazdasági, foglalkoztatási és szociális kérdések kiegyensúlyozott figyelembevételét az európai szemeszter során;
- továbbra is szorosan működjenek együtt az európai szociális partnerekkel és a civil társadalommal, hogy uniós és tagállami szinten egyaránt elősegítsék a hatékony szociális és civil párbeszédet.